

La Torá ordena que la persona que roba algo de su compañero debe pagarle el doble de su valor¹: una vez por el keren, que es el valor del objeto en sí, y la otra como multa, denominada “pago doble”. Por otro lado, la Torá también ordena que, si una persona roba un toro o un carnero, y después lo degüella o lo vende, deberá indemnizar al dueño pagándole cuatro o cinco veces el valor de su animal²: una por el keren, otra como multa, denominada “pago doble”, y otras dos veces como multa adicional si se trata de un carnero, o tres veces si se trata de un toro, y a esta multa se la denomina el “pago cuádruple o quintuple”. La Mishná explica las diferencias en la ley del pago doble y el pago cuádruple o quintuple.

MISHNÁ **Supera la ley del pago doble aplicable a un objeto robado³ a la ley del pago cuádruple o quintuple⁴ aplicable a un animal robado y después degollado o vendido, en que la ley del pago doble rige tanto en caso de que lo robado haya sido algo que tiene vida como en caso de que haya sido algo que no tiene vida; mientras que la ley del pago cuádruple o quintuple no rige más que en caso de que un toro o un carnero⁵ hayan sido robados y posteriormente degollados o vendidos, como dice el versículo⁶: SI UN HOMBRE ROBARE UN TORO O UN CARNERO Y LO DEGOLLARE O LO VENDIERE [CINCO RESES VACUNAS PAGARÁ EN COMPENSACIÓN POR EL TORO Y CUATRO RESES MENORES EN COMPENSACIÓN POR EL CARNERO].**

La Mishná cita otra ley concerniente a los tipos de pago mencionados:

Quien roba un objeto después de que otro ladrón lo robó no debe pagar el pago doble, porque en ese caso no se cumple el versículo⁷ Y FUEREN ROBADOS DE LA CASA DEL HOMBRE. **Ni quien roba un animal y lo degüella o lo vende después de que lo robó otro ladrón, debe pagar el pago cuádruple o quintuple⁸ del valor del animal.**

GUEMARÁ *La Guemará analiza la enseñanza de la Mishná:*

La Mishná enseñó que la ley del pago doble supera a la del pago cuádruple o quintuple en que rige en el caso de un objeto sin vida robado. Sin embargo, que “la ley del pago doble rija tanto sobre un ladrón como sobre un guardián no remunerado que aduzca el argumento de robo por un ladrón —para eximirse de pagar por el objeto que tenía en custodia— y al final se descubra que miente, y que la ley del pago cuádruple o quintuple no rija sino sobre un ladrón, y no sobre un guardián”; la Mishná no lo

Supera la ley del pago doble aplicable a un objeto robado **a la ley del pago cuádruple o quintuple** aplicable a un animal robado y después degollado o vendido.

Quien roba un objeto después de que otro ladrón lo robó no [debe pagar el “pago doble”], pues está escrito CUANDO UN HOMBRE DIERE A SU COMPAÑERO DINERO U OBJETOS PARA CUIDARLOS, Y [ESTOS] SEAN ROBADOS DE LA CASA DEL HOMBRE, SI ES HALLADO EL LADRÓN, PAGARÁ EL DOBLE [del valor de lo robado], de lo que se deduce, que la ley del pago doble rige sólo si el objeto fue robado de la casa de su dueño, **pero no** si fue robado de la casa del ladrón que lo robó primero.

La ley del pago doble rija tanto sobre un ladrón como **sobre un guardián no remunerado que aduzca el argumento de robo por un ladrón, que la Torá obliga al guardián a pagar el doble del valor del objeto si jura que en efecto así ocurrió y al final se descubre que mintió.**

La Mishná **no lo mencionó.** **Almá** **ve** **que sí rige la ley del pago cuádruple o quintuple**

NOTAS

- 1 El “pago doble” figura en varios versículos (*Shemot* 22:3, 6-8) que la Guemará analizará más adelante.
- 2 Véase *Shemot* 21:37.
- 3 A quien roba un objeto, la Torá le impone el pago del doble de su valor, una vez por el objeto mismo, y la segunda como multa, y a eso debe su nombre: el “pago doble”.
- 4 A quien roba un animal ovino o bovino, y después lo degüella o vende, la Torá lo obliga a pagar una suma equivalente a cuatro o cinco veces el valor del animal robado: cuatro veces para los ovinos y cinco para los bovinos. Es decir, además del valor del animal robado y del “pago doble”, se debe pagar una multa equivalente a dos o tres veces su valor, llamada “pago cuádruple o quintuple”. Véase *Shemot* 21:37.
- 5 Con la palabra “toro” la Guemará se refiere a todos los bovinos; y con “carnero”, a todos los ovinos (*Minjat Jinuj* 54,28).
- 6 *Shemot* 21:37.
- 7 CUANDO UN HOMBRE DIERE A SU COMPAÑERO DINERO U OBJETOS PARA CUIDARLOS, Y [ÉSTOS] FUEREN ROBADOS DE LA CASA DEL HOMBRE, SI FUERE HALLADO EL LADRÓN, PAGARÁ EL DOBLE (*Shemot* 22:6). De la expresión Y FUEREN ROBADOS DE LA CASA DEL HOMBRE se deduce que si alguien robó dinero u objetos de la casa del ladrón, esa persona no deberá pagar el pago doble.
- 8 Esta ley también se deduce de las palabras Y FUEREN ROBADOS DE LA CASA DEL HOMBRE. Y dado que este ladrón no paga el doble, tampoco paga la multa cuádruple o quintuple. (Véase *Tosafot Jadashim*). Por otro lado, hay quienes opinan que de ese versículo se deduce que quien roba algo de la casa de un ladrón no es considerado ladrón, por lo que obviamente no deberá pagar la multa cuádruple o quintuple. (Véase *Ketzot Hajoreshen* 34:3).

עו א מיי פ"ו מהל' חובל
ומזיק הל' יא טושי"ע
ח"מ ס' שפד טע"ז:
עו ב ג מיי פ"ד מהל'
מק' ממונ' הל' יג סמג
עשין סט טושי"ע ח"מ ס'
ת"ח טע"ז יב:
ע"ד ד מיי שם טושי"ע
ח"מ ס' מרע"א טע"ז
יג:
פ ה מיי פ"ד מהל'
מנוכה הבלה ז סמג
עשין מד ס' טושי"ע
שם:
א ו ז מיי פ"א מהל'
גביה הל' ו:
ב ח ט מיי שם הל' ז
סמג עשין מא טושי"ע
ס' ע"ז:
ג י מיי פ"ד שם הל' א
סמג שם טושי"ע ס'
ע"ז:
ד כ ל מיי שם פ"ב הל'
א הל' ז טושי"ע ס'
שם:

פסולת כסוכה וכמבוי. תימה דהוה ליה למימר ימעט כדאמרי'
צריש מסכת סוכה (דף ב). מבזי דרבנן מני תקנתא
וי"ל משום דבעי למימר כסוכה נקט לשון פסולה אי נמי לפי
שהיה צריך להאריך בלשון ולומר יכבה וימעט ויחזור וידליק
למעט כמו שהיא מודלקת לא סגי
כדאמרינן צ"ל במה מדליקין (שבת דף
כג): הדליקה צפנים והוליארה
בזמן לא עשה ולא כלום והכא נמי
לא שגא:

הדרן עלך הבונס

מרוובה. מי קטני אין צין
כו'. משמע הכא היכא
דמני אין צין לא שייך למימר תנא
ושירי והקשה ר"י מאורליני"ש מהא
דמנן צפ"ק דמגילה (ד' ט. ושם ד"ה אין)
אין צין נדרים לנדבות אלא שהנדרים
חייבי באתרויתן ונדבות אינו חייב
באתרויתן וזכתי הא איכא שהנדבה
צאה מן המעשר ונדר שהוא דבר
שצוהה אין צאה אלא מן החולין
כדמנן בהמדה (מנחות ד' פא). וי"ל
דהתם לא צא לשנות כל ענין שנדר
ונדבה חלוקים זה מזה אלא צא לומר
שאין חייב הנדבה צוה יותר מצוה
אלא אתרויתן אצל לענין צל תאחר
זה וזה שוין וכן אין צין שבת ליום
הכפורים לא איירי לכל דברים
שצנייהם כגון איסור אכילה וכן אין
צין י"ט לשבת אלא אוכל נפש בלנד
לא איירי בחומר שצנייהם כגון לאו
ומיתה אלא בדבר האסור או מותר
לעשות שהן ועוד י"ל דהך משנה
דמגילה שניה שמסתק קניס (פ"א
מ"א) גבי עולת העוף ועולה צין
נדר צין נדבה אין צאה מן המעשר
כיון דאין זה אכילת אדם כדדריש
בסיפרי צ"ל עשר מעשר ת"ל וזכלת
ושמחת שמחה שיש זה אכילה ילאו
עולות שאין עמהן אכילה ואין
להאריך כאן יותר (ט):

מוסף רש"י

גין. ילון, אישטילניל'ש
(שבת כא). הולאת מן
הגבול כשהפטיש מכה עליו
(ב"ב כו). פטוש. קורנס
גדול של נחשים (שבת
כא). את הבריה. בית
גדול (עיר כב). בעל
הגבול חייב. שלא היה
לו להגביל בתפילתו שחמס
למות (שבת כא). בנר
הנוכה פטור. מונק,
שצדקות פקדום מל"ה
היתה שם (שם) שמונה
להיתה צדקות הדיס
לפרסומי ניסא (לעיר כב).
למעלה מעשרים אמה
פסולה. דלא שלטא זה
עינא למעלה מיכ אמה
ולכא פרסומי ניסא (שבת
כב). כסוכה וכמבוי.
דמנן כוה הדיח צנירוין
(ג). ומסתת סוכה (ג).
דפסולי (שבת כב).
הדרן עלך הבונס
משלם תשלומי ארבעה
וחמשה. כנגד עמ"ט
דפקא ליה מנגד הגנב
(קטן טג). על כל
דבר פשע. סיפיה דקלא
משחתי בטוען טענת גנב
או כנגד עמ"ט (ב"מ ט).

מתני' גז. אשטנלי"ל: גב' למעלה מעשרים אמה. לא חזו לה
אינשי ולא מפרסם ניסא ואנן לפרסומי ניסא צעינן:

הדרן עלך הבונס

מרוובה. אין הגונב אחר הגנב
כו'. דכתיב (וגונב מצית
האיש ולא מצית הגנב: גב' בטוען
טענה גנב. גנב צא וגנבו ודרשינן
לקמן בשמעמ"ט) דחייבו רחמנא כפילה
אם נשבע וגמלא שקרן: לא קטני.
אלמא נהגי ד' וה' בטוען טענת גנב
אם טעם ומכר: מי קטני אין צין.
דהוי דוקא ולא שירי מנידי: קטני.
קלת דברים שזו מרובה על זו ושירי:
שקושו לקרקעות. דכתיב והתנחלתם
אותם וגו' (ויקרא כה): אין גופן
ממון. אלא גורמין לגבות ממון:
דהא

אימא לך אפי' למעלה מעשרה מאי אמרת אבעי לך לאנוחה למעלה מגמול
ורוכבו כיון דבמצוה קא עסיק כולי האי לא אמרחוה רבנן (אמר רב כהנא
דרש רב נתן בר מניומי משמיה דרבי תנחום ג' נר חנוכה שהניחה למעלה
מעשרים אמה פסולה כסוכה וכמבוי):

הדרן עלך הבונס

מרוובה מדת תשלומי כפל מומדת תשלומי ארבעה וחמשה ישמדת
תשלומי כפל נוהגת בין בדבר שיש בו רוח חיים ובין בדבר
שאין בו רוח חיים יומדת תשלומי ארבעה וחמשה אינה נוהגת אלא בשור
ושה בלבד שנאמר יכי יגנבו איש שור או שה ומבחו או מכרו וגו' (ה"אין
הגונב אחר הגנב משלם תשלומי כפל ולא הטובח ולא המוכר אחר הגנב
משלם תשלומי ארבעה וחמשה: גב' ואילו מדת תשלומי כפל נוהגת בין
בגנב בין בטוען טענת גנב ומדת תשלומי ארבעה וחמשה אינה נוהגת אלא
בגנב בלבד לא קתני מסייע ליה לרבי חייא בר אבא ד"א"ר חייא בר אבא
א"ר יוחנן הטוען טענת גנב בפקדון משלם תשלומי כפל טבח ומכר משלם
תשלומי ארבעה וחמשה איכא דאמרי לימא מסייע ליה לרבי חייא בר אבא
ד"א"ר חייא בר אבא א"ר יוחנן הטוען טענת גנב בפקדון משלם תשלומי כפל
טבח ומכר משלם תשלומי ארבעה וחמשה מי קתני אין בין מרוובה קתני
(ט) תנא ושיירי: שמדת תשלומי כפל נוהגת כו': מנה"מ דת"ר (ע"ל כל דבר
פשע כלל על שור על חמור על שה ועל שלמה פרט על כל אבידה חזר
וכלל כלל ופרט וכלל אי אתה דן אלא בעין הפרט ממה הפרט מפורש דבר
המטלטל וגופו ממון אף כל דבר המטלטל וגופו ממון יציאו קרקעות
שאינן מטלטלין יציאו עבדים שהוקשו לקרקעות יציאו שמורות שאף על
פי שמטלטלין אין גופן ממון יציא הקדש רעהו כתיב אי מה הפרט
מפורש דבר שנבלתו מטמא במגע ובמשא אף כל דבר שנבלתו
מטמא במגע ובמשא אבל עופות לא ומו מצית אמרת הכי והא שלמה
כתיב אמרי אנן בבעלי חיים קאמרינן אימא בבעלי חיים דבר שנבלתו
מטמא במגע ובמשא אין דבר שאין נבלתו מטמא במגע ובמשא לא
דהא

יוחנן דמשלם כפל ואי טעין טענת גנב צפיקון לא משלם ארבעה וחמשה כדאמר לקמן בפירקין (ד' ע"ט): ועוד יש מפרשים דאין לחוש הכא אם אינו
שותף שגנב מתכירו ושותפין שגנבו לא משלם ארבעה וחמשה כדאמר לקמן בפירקין (ד' ע"ט): ועוד יש מפרשים דאין לחוש הכא אם אינו
משייר כי אם דבר אחד כיון דלא נחת למניינא אלא דגילי לן שיש ריבוי כפול מארבעה וחמשה:

יצאן קרקעות בו'. וא"ת כיון דלאמעיטוי משצועה כדאמרינן צפרק הזהב (ב"מ ד' ט): תיפוק ליה דאין צהם כפל בטוען טענת גנב
דלא משלם אלא בשצועה כדאמרינן לקמן בשמעמ"ט וליכא למימר דאנטרין לקופין ונשבע דזהגול קמא (לקמן ד' קו). מוכח
דלא משלם אלא"כ צ"ד משצעינן אותו וי"ל דאנטרין להיכא דנשבע ע"י גלגול דתנן (קדושין ד' טו). זוקקין הנכסים שיש להם
אחריות עם הנכסים כו' ליטבע עליהן ומיהו לפי מאי דמסקינן לקמן האי כל ריבוי הוא מדלא כתיב הני פרטי גבי כסף וכלים וס"ל
דכפל ושצועה הכל אחד ניחא דליכא אלא חד קרא לתרוייהו וא"ת וגניבה צפרק היכי שייכא וי"ל צמשיג גבול א"י צמחוצר לקרקע
כי היכא ד' גפנים טעונות וטוען שנגנבו לו ה' ונמלא שהוא גנבם (שבעות ד' ע"ג): יציאן שמורות. ואם תאמר למה לי
קרא למעט מכפל והא אפי' אצדו צדיים לא משלם קרן למאן דלא דאין דינא דגרמי ואפי' מאן דדאין לא הוה אלא מדרבנן כדפרישינן
בסוף [הפריה] (ד' נד. ד"ה חמור) וי"ל כיון דאי איתיה לטטר צעין חייב להחזיר (משלם) סלקא דעתך דכשמחזיר (משלם) (מחזיר) הכפל עמו:
רעהו

(א) וצ"ב טו. שבת כא. (ב)
(ג) לעיל כב. שבת כא. (ד)
(ה) לעיל ג. (ד) ושבת כא. (ה)
(ו) שבת כא. (ו) וקמנן סט:
ועי' מוס' לקמן טו: ד"ה
אין. (ז) וקמנן סא: קו. (ח)
(ט) וקמנן נד. ושי"ע. (ט)
(י) צ"מ טו: שבעות מב. (י)
(יא) וקמנן קי. (יב) וקמנן קי. (יג)
(יד) וקמנן קי. (יד) וקמנן קי. (ט)
(טו) וקמנן קי. (טו) וקמנן קי. (טו)
(טז) וקמנן קי. (טז) וקמנן קי. (טז)
(יז) וקמנן קי. (יז) וקמנן קי. (יז)
(יח) וקמנן קי. (יח) וקמנן קי. (יח)
(יט) וקמנן קי. (יט) וקמנן קי. (יט)
(כ) וקמנן קי. (כ) וקמנן קי. (כ)
(כא) וקמנן קי. (כא) וקמנן קי. (כא)
(כב) וקמנן קי. (כב) וקמנן קי. (כב)
(כג) וקמנן קי. (כג) וקמנן קי. (כג)
(כד) וקמנן קי. (כד) וקמנן קי. (כד)
(כה) וקמנן קי. (כה) וקמנן קי. (כה)
(כו) וקמנן קי. (כו) וקמנן קי. (כו)
(כז) וקמנן קי. (כז) וקמנן קי. (כז)
(כח) וקמנן קי. (כח) וקמנן קי. (כח)
(כט) וקמנן קי. (כט) וקמנן קי. (כט)
(ל) וקמנן קי. (ל) וקמנן קי. (ל)
(לא) וקמנן קי. (לא) וקמנן קי. (לא)
(לב) וקמנן קי. (לב) וקמנן קי. (לב)
(לג) וקמנן קי. (לג) וקמנן קי. (לג)
(לד) וקמנן קי. (לד) וקמנן קי. (לד)
(לה) וקמנן קי. (לה) וקמנן קי. (לה)
(לו) וקמנן קי. (לו) וקמנן קי. (לו)
(לז) וקמנן קי. (לז) וקמנן קי. (לז)
(לח) וקמנן קי. (לח) וקמנן קי. (לח)
(לט) וקמנן קי. (לט) וקמנן קי. (לט)
(לס) וקמנן קי. (לס) וקמנן קי. (לס)
(לט) וקמנן קי. (לט) וקמנן קי. (לט)
(לא) וקמנן קי. (לא) וקמנן קי. (לא)
(לב) וקמנן קי. (לב) וקמנן קי. (לב)
(לג) וקמנן קי. (לג) וקמנן קי. (לג)
(לד) וקמנן קי. (לד) וקמנן קי. (לד)
(לה) וקמנן קי. (לה) וקמנן קי. (לה)
(לו) וקמנן קי. (לו) וקמנן קי. (לו)
(לז) וקמנן קי. (לז) וקמנן קי. (לז)
(לח) וקמנן קי. (לח) וקמנן קי. (לח)
(לט) וקמנן קי. (לט) וקמנן קי. (לט)
(לא) וקמנן קי. (לא) וקמנן קי. (לא)
(לב) וקמנן קי. (לב) וקמנן קי. (לב)
(לג) וקמנן קי. (לג) וקמנן קי. (לג)
(לד) וקמנן קי. (לד) וקמנן קי. (לד)
(לה) וקמנן קי. (לה) וקמנן קי. (לה)
(לו) וקמנן קי. (לו) וקמנן קי. (לו)
(לז) וקמנן קי. (לז) וקמנן קי. (לז)
(לח) וקמנן קי. (לח) וקמנן קי. (לח)
(לט) וקמנן קי. (לט) וקמנן קי. (לט)
(לא) וקמנן קי. (לא) וקמנן קי. (לא)
(לב) וקמנן קי. (לב) וקמנן קי. (לב)
(לג) וקמנן קי. (לג) וקמנן קי. (לג)
(לד) וקמנן קי. (לד) וקמנן קי. (לד)
(לה) וקמנן קי. (לה) וקמנן קי. (לה)
(לו) וקמנן קי. (לו) וקמנן קי. (לו)
(לז) וקמנן קי. (לז) וקמנן קי. (לז)
(לח) וקמנן קי. (לח) וקמנן קי. (לח)
(לט) וקמנן קי. (לט) וקמנן קי. (לט)
(לא) וקמנן קי. (לא) וקמנן קי. (לא)
(לב) וקמנן קי. (לב) וקמנן קי. (לב)
(לג) וקמנן קי. (לג) וקמנן קי. (לג)
(לד) וקמנן קי. (לד) וקמנן קי. (לד)
(לה) וקמנן קי. (לה) וקמנן קי. (לה)
(לו) וקמנן קי. (לו) וקמנן קי. (לו)
(לז) וקמנן קי. (לז) וקמנן קי. (לז)
(לח) וקמנן קי. (לח) וקמנן קי. (לח)
(לט) וקמנן קי. (לט) וקמנן קי. (לט)
(לא) וקמנן קי. (לא) וקמנן קי. (לא)
(לב) וקמנן קי. (לב) וקמנן קי. (לב)
(לג) וקמנן קי. (לג) וקמנן קי. (לג)
(לד) וקמנן קי. (לד) וקמנן קי. (לד)
(לה) וקמנן קי. (לה) וקמנן קי. (לה)
(לו) וקמנן קי. (לו) וקמנן קי. (לו)
(לז) וקמנן קי. (לז) וקמנן קי. (לז)
(לח) וקמנן קי. (לח) וקמנן קי. (לח)
(לט) וקמנן קי. (לט) וקמנן קי. (לט)
(לא) וקמנן קי. (לא) וקמנן קי. (לא)
(לב) וקמנן קי. (לב) וקמנן קי. (לב)
(לג) וקמנן קי. (לג) וקמנן קי. (לג)
(לד) וקמנן קי. (לד) וקמנן קי. (לד)
(לה) וקמנן קי. (לה) וקמנן קי. (לה)
(לו) וקמנן קי. (לו) וקמנן קי. (לו)
(לז) וקמנן קי. (לז) וקמנן קי. (לז)
(לח) וקמנן קי. (לח) וקמנן קי. (לח)
(לט) וקמנן קי. (לט) וקמנן קי. (לט)
(לא) וקמנן קי. (לא) וקמנן קי. (לא)
(לב) וקמנן קי. (לב) וקמנן קי. (לב)
(לג) וקמנן קי. (לג) וקמנן קי. (לג)
(לד) וקמנן קי. (לד) וקמנן קי. (לד)
(לה) וקמנן קי. (לה) וקמנן קי. (לה)
(לו) וקמנן קי. (לו) וקמנן קי. (לו)
(לז) וקמנן קי. (לז) וקמנן קי. (לז)
(לח) וקמנן קי. (לח) וקמנן קי. (לח)
(לט) וקמנן קי. (לט) וקמנן קי. (לט)
(לא) וקמנן קי. (לא) וקמנן קי. (לא)
(לב) וקמנן קי. (לב) וקמנן קי. (לב)
(לג) וקמנן קי. (לג) וקמנן קי. (לג)
(לד) וקמנן קי. (לד) וקמנן קי. (לד)
(לה) וקמנן קי. (לה) וקמנן קי. (לה)
(לו) וקמנן קי. (לו) וקמנן קי. (לו)
(לז) וקמנן קי. (לז) וקמנן קי. (לז)
(לח) וקמנן קי. (לח) וקמנן קי. (לח)
(לט) וקמנן קי. (לט) וקמנן קי. (לט)
(לא) וקמנן קי. (לא) וקמנן קי. (לא)
(לב) וקמנן קי. (לב) וקמנן קי. (לב)
(לג) וקמנן קי. (לג) וקמנן קי. (לג)
(לד) וקמנן קי. (לד) וקמנן קי. (לד)
(לה) וקמנן קי. (לה) וקמנן קי. (לה)
(לו) וקמנן קי. (לו) וקמנן קי. (לו)
(לז) וקמנן קי. (לז) וקמנן קי. (לז)
(לח) וקמנן קי. (לח) וקמנן קי. (לח)
(לט) וקמנן קי. (לט) וקמנן קי. (לט)
(לא) וקמנן קי. (לא) וקמנן קי. (לא)
(לב) וקמנן קי. (לב) וקמנן קי. (לב)
(לג) וקמנן קי. (לג) וקמנן קי. (לג)
(לד) וקמנן קי. (לד) וקמנן קי. (לד)
(לה) וקמנן קי. (לה) וקמנן קי. (לה)
(לו) וקמנן קי. (לו) וקמנן קי. (לו)
(לז) וקמנן קי. (לז) וקמנן קי. (לז)
(לח) וקמנן קי. (לח) וקמנן קי. (לח)
(לט) וקמנן קי. (לט) וקמנן קי. (לט)
(לא) וקמנן קי. (לא) וקמנן קי. (לא)
(לב) וקמנן קי. (לב) וקמנן קי. (לב)
(לג) וקמנן קי. (לג) וקמנן קי. (לג)
(לד) וקמנן קי. (לד) וקמנן קי. (לד)
(לה) וקמנן קי. (לה) וקמנן קי. (לה)
(לו) וקמנן קי. (לו) וקמנן קי. (לו)
(לז) וקמנן קי. (לז) וקמנן קי. (לז)
(לח) וקמנן קי. (לח) וקמנן קי. (לח)
(לט) וקמנן קי. (לט) וקמנן קי. (לט)
(לא) וקמנן קי. (לא) וקמנן קי. (לא)
(לב) וקמנן קי. (לב) וקמנן קי. (לב)
(לג) וקמנן קי. (לג) וקמנן קי. (לג)
(לד) וקמנן קי. (לד) וקמנן קי. (לד)
(לה) וקמנן קי. (לה) וקמנן קי. (לה)
(לו) וקמנן קי. (לו) וקמנן קי. (לו)
(לז) וקמנן קי. (לז) וקמנן קי. (לז)
(לח) וקמנן קי. (לח) וקמנן קי. (לח)
(לט) וקמנן קי. (לט) וקמנן קי. (לט)
(לא) וקמנן קי. (לא) וקמנן קי. (לא)
(לב) וקמנן קי. (לב) וקמנן קי. (לב)
(לג) וקמנן קי. (לג) וקמנן קי. (לג)
(לד) וקמנן קי. (לד) וקמנן קי. (לד)
(לה) וקמנן קי. (לה) וקמנן קי. (לה)
(לו) וקמנן קי. (לו) וקמנן קי. (לו)
(לז) וקמנן קי. (לז) וקמנן קי. (לז)
(לח) וקמנן קי. (לח) וקמנן קי. (לח)
(לט) וקמנן קי. (לט) וקמנן קי. (לט)
(לא) וקמנן קי. (לא) וקמנן קי. (לא)
(לב) וקמנן קי. (לב) וקמנן קי. (לב)
(לג) וקמנן קי. (לג) וקמנן קי. (לג)
(לד) וקמנן קי. (לד) וקמנן קי. (לד)
(לה) וקמנן קי. (לה) וקמנן קי. (לה)
(לו) וקמנן קי. (לו) וקמנן קי. (לו)
(לז) וקמנן קי. (לז) וקמנן קי. (לז)
(לח) וקמנן קי. (לח) וקמנן קי. (לח)
(לט) וקמנן קי. (לט) וקמנן קי. (לט)
(לא) וקמנן קי. (לא) וקמנן קי. (לא)
(לב) וקמנן קי. (לב) וקמנן קי. (לב)
(לג) וקמנן קי. (לג) וקמנן קי. (לג)
(לד) וקמנן קי. (לד) וקמנן קי. (לד)
(לה) וקמנן קי. (לה) וקמנן קי. (לה)
(לו) וקמנן קי. (לו) וקמנן קי. (לו)
(לז) וקמנן קי. (לז) וקמנן קי. (לז)
(לח) וקמנן קי. (לח) וקמנן קי. (לח)
(לט) וקמנן קי. (לט) וקמנן קי. (לט)
(לא) וקמנן קי. (לא) וקמנן קי. (לא)
(לב) וקמנן קי. (לב) וקמנן קי. (לב)
(לג) וקמנן קי. (לג) וקמנן קי. (לג)
(לד) וקמנן קי. (לד) וקמנן קי. (לד)
(לה) וקמנן קי. (לה) וקמנן קי. (לה)
(לו) וקמנן קי. (לו) וקמנן קי. (לו)
(לז) וקמנן קי. (לז) וקמנן קי. (לז)
(לח) וקמנן קי. (לח) וקמנן קי. (לח)
(לט) וקמנן קי. (לט) וקמנן קי. (לט)
(לא) וקמנן קי. (לא) וקמנן קי. (לא)
(לב) וקמנן קי. (לב) וקמנן קי. (לב)
(לג) וקמנן קי. (לג) וקמנן קי. (לג)
(לד) וקמנן קי. (לד) וקמנן קי. (לד)
(לה) וקמנן קי. (לה) וקמנן קי. (לה)
(לו) וקמנן קי. (לו) וקמנן קי. (לו)
(לז) וקמנן קי. (לז) וקמנן קי. (לז)
(לח) וקמנן קי. (לח) וקמנן קי. (לח)
(לט) וקמנן קי. (לט) וקמנן קי. (לט)
(לא) וקמנן קי. (לא) וקמנן קי. (לא)
(לב) וקמנן קי. (לב) וקמנן קי. (לב)
(לג) וקמנן קי. (לג) וקמנן קי. (לג)
(לד) וקמנן קי. (לד) וקמנן קי. (לד)
(לה) וקמנן קי. (לה) וקמנן קי. (לה)
(לו) וקמנן קי. (לו) וקמנן קי. (לו)
(לז) וקמנן קי. (לז) וקמנן קי. (לז)
(לח) וקמנן קי. (לח) וקמנן קי. (לח)
(לט) וקמנן קי. (לט) וקמנן קי. (לט)
(לא) וקמנן קי. (לא) וקמנן קי. (לא)
(לב) וקמנן קי. (לב) וקמנן קי. (לב)
(לג) וקמנן קי. (לג) וקמנן קי. (לג)
(לד) וקמנן קי. (לד) וקמנן קי. (לד)
(לה) וקמנן קי. (לה) וקמנן קי. (לה)
(לו) וקמנן קי. (לו) וקמנן קי. (לו)
(לז) וקמנן קי. (לז) וקמנן קי. (לז)
(לח) וקמנן קי. (לח) וקמנן קי. (לח)
(לט) וקמנן קי. (לט) וקמנן קי. (לט)
(לא) וקמנן קי. (לא) וקמנן קי. (לא)
(לב) וקמנן קי. (לב) וקמנן קי. (לב)
(לג) וקמנן קי. (לג) וקמנן קי. (לג)
(לד) וקמנן קי. (לד) וקמנן קי. (לד)
(לה) וקמנן קי. (לה) וקמנן קי. (לה)
(לו) וקמנן קי. (לו) וקמנן קי. (לו)
(לז) וקמנן קי. (לז) וקמנן קי. (לז)
(לח) וקמנן קי. (לח) וקמנן קי. (לח)
(לט) וקמנן קי. (לט) וקמנן קי. (לט)
(לא) וקמנן קי. (לא) וקמנן קי. (לא)
(לב) וקמנן קי. (לב) וקמנן קי. (לב)
(לג) וקמנן קי. (לג) וקמנן קי. (לג)
(לד) וקמנן קי. (לד) וקמנן קי. (לד)
(לה) וקמנן קי. (לה) וקמנן קי. (לה)
(לו) וקמנן קי. (לו) וקמנן קי. (לו)
(לז) וקמנן קי. (לז) וקמנן קי. (לז)
(לח) וקמנן קי. (לח) וקמנן קי. (לח)
(לט) וקמנן קי. (לט) וקמנן קי. (לט)
(לא) וקמנן קי. (לא) וקמנן קי. (לא)
(לב) וקמנן קי. (לב) וקמנן קי. (לב)
(לג) וקמנן קי. (לג) וקמנן קי. (לג)
(לד) וקמנן קי. (לד) וקמנן קי. (לד)
(לה) וקמנן קי. (לה) וקמנן קי. (לה)
(לו) וקמנן קי. (לו) וקמנן קי. (לו)
(לז) וקמנן קי. (לז) וקמנן קי. (לז)
(לח) וקמנן קי. (לח) וקמנן קי. (לח)
(לט) וקמנן קי. (לט) וקמנן קי. (לט)
(לא) וקמנן קי. (לא) וקמנן קי. (לא)
(לב) וקמנן קי. (לב) וקמנן קי. (לב)
(לג) וקמנן קי. (לג) וקמנן קי. (לג)
(לד) וקמנן קי. (לד) וקמנן קי. (לד)
(לה) וקמנן קי. (לה) וקמנן קי. (לה)
(לו) וקמנן קי. (לו) וקמנן קי. (לו)
(לז) וקמנן קי. (לז) וקמנן קי. (לז)
(לח) וקמנן קי. (לח) וקמנן קי. (לח)
(לט) וקמנן קי. (לט) וקמנן קי. (לט)
(לא) וקמנן קי. (לא) וקמנן קי. (לא)
(לב) וקמנן קי. (לב) וקמנן קי. (לב)
(לג) וקמנן קי. (לג) וקמנן קי. (לג)
(לד) וקמנן קי. (לד) וקמנן קי. (לד)
(לה) וקמנן קי. (לה) וקמנן קי. (לה)
(לו) וקמנן קי. (לו) וקמנן קי. (לו)
(לז) וקמנן קי. (לז) וקמנן קי. (לז)
(לח) וקמנן קי. (לח) וקמנן קי. (לח)
(לט) וקמנן קי. (לט) וקמנן קי. (לט)
(לא) וקמנן קי. (לא) וקמנן קי. (לא)
(לב) וקמנן קי. (לב) וקמנן קי. (לב)
(לג) וקמנן קי. (לג) וקמנן קי. (לג)
(לד) וקמנן קי. (לד) וקמנן קי. (לד)
(לה) וקמנן קי. (לה) וקמנן קי. (לה)
(לו) וקמנן קי. (לו) וקמנן קי. (לו)
(לז) וקמנן קי. (לז) וקמנן קי. (לז)
(לח) וקמנן קי. (לח) וקמנן קי. (לח)
(לט) וקמנן קי. (לט) וקמנן קי. (לט)
(לא) וקמנן קי. (לא) וקמנן קי. (לא)
(לב) וקמנן קי. (לב) וקמנן קי. (לב)
(לג) וקמנן קי. (לג) וקמנן קי. (לג)
(לד) וקמנן קי. (לד) וקמנן קי. (לד)
(לה) וקמנן קי. (לה) וקמנן קי. (לה)
(לו) וקמנן קי. (לו) וקמנן קי. (לו)
(לז) וקמנן קי. (לז) וקמנן קי. (לז)
(לח) וקמנן קי. (לח) וקמנן קי. (לח)
(לט) וקמנן קי. (לט) וקמנן קי. (לט)
(לא) וקמנן קי. (לא) וקמנן קי. (לא)
(לב) וקמנן קי. (לב) וקמנן קי. (לב)
(לג) וקמנן קי. (לג) וקמנן קי. (לג)
(לד) וקמנן קי. (לד) וקמנן קי. (לד)
(לה) וקמנן קי. (לה) וקמנן קי. (לה)
(לו) וקמנן קי. (לו) וקמנן קי. (לו)
(לז) וקמנן קי. (לז) וקמנן קי. (לז)
(לח) וקמנן קי. (לח) וקמנן קי. (לח)
(לט) וקמנן קי. (לט) וקמנן קי. (לט)
(לא) וקמנן קי. (לא) וקמנן קי. (לא)
(לב) וקמנן קי. (לב) וקמנן קי. (לב)
(לג) וקמנן קי. (לג) וקמנן קי. (לג)
(לד) וקמנן קי. (לד) וקמנן קי. (לד)
(לה) וקמנן קי. (לה) וקמנן קי. (לה)
(לו) וקמנן קי. (לו) וקמנן קי. (לו)
(לז) וקמנן קי. (לז) וקמנן קי. (לז)
(לח) וקמנן קי. (לח) וקמנן קי. (לח)
(לט) וקמנן קי. (לט) וקמנן קי. (לט)
(לא) וקמנן קי. (לא) וקמנן קי. (לא)
(לב) וקמנן קי. (לב) וקמנן קי. (לב)
(לג) וקמנן קי. (לג) וקמנן קי. (לג)
(לד) וקמנן קי. (לד) וקמנן קי. (לד)
(לה) וקמנן קי. (לה) וקמנן קי. (לה)
(לו) וקמנן קי. (לו) וקמנן קי. (לו)
(לז) וקמנן קי. (לז) וקמנן קי. (לז)
(לח) וקמנן קי

mencionó! Vemos, pues, que no existe esa diferencia, sino que la ley del pago cuádruple o quíntuple también rige en el caso de un guardián no remunerado que presenta un alegato de robo cuando él mismo degolló o vendió al animal. **אָבָא בְּרַיָא רַבִּי לְרַבִּי חֵיָא בְּרַיָא אָבָא** Esto respalda la opinión de R. Jiya bar Aba, **אָבָא בְּרַיָא רַבִּי חֵיָא בְּרַיָא אָבָא אָמַר רַבִּי יוֹחָנָן** pues dijo R. Jiya bar Aba en nombre de R. Yojanan: **הַטּוֹעֵן טַעֲנַת גָּנֵב בְּפִקְדוֹן מְשֻׁלָּם תְּשֻׁלָּמִי כָּפֵל** Aquel guardián no remunerado que aduce el argumento de robo por un ladrón sobre un depósito que tenía en custodia para eximirse de pagarlo, si se descubre que mintió, **דֵּבַח וּמָכַר מְשֻׁלָּם תְּשֻׁלָּמִי** debe pagar el pago doble; **וְאִם אָרְבָּעָה וְחֲמִשָּׁה** y si se trata de un toro o de un carnero al que el guardián además **דֵּבַח וּמָכַר מְשֻׁלָּם תְּשֻׁלָּמִי** degolló o vendió, debe pagar el pago cuádruple o quíntuple.

La Guemará cita otra versión del análisis anterior:

אֵיבָא דְאָמְרֵי Hay quienes dicen que la versión correcta del análisis anterior es la siguiente: **לֵימָא מְסִייעַ לִיה לְרַבִּי חֵיָא בְּרַיָא אָבָא** dado que la Mishná no dijo “la ley del pago doble rige sobre un ladrón y sobre un guardián no remunerado, mientras que la ley del pago cuádruple y quíntuple no rige sino sobre un ladrón”, **דְאָמַר רַבִּי חֵיָא בְּרַיָא אָבָא אָמַר רַבִּי יוֹחָנָן** digamos que la Mishná respalda la opinión de R. Jiya bar Aba, **אָבָא בְּרַיָא רַבִּי חֵיָא בְּרַיָא אָבָא אָמַר רַבִּי יוֹחָנָן** pues dijo R. Jiya bar Aba en nombre de R. Yojanan: **הַטּוֹעֵן טַעֲנַת גָּנֵב בְּפִקְדוֹן מְשֻׁלָּם תְּשֻׁלָּמִי כָּפֵל**

Aquel guardián no remunerado que aduce el argumento de robo por un ladrón sobre un depósito que tenía en custodia, si se descubre que mintió, **דֵּבַח וּמָכַר מְשֻׁלָּם תְּשֻׁלָּמִי אָרְבָּעָה** debe pagar el doble del valor del objeto; **וְאִם אָרְבָּעָה וְחֲמִשָּׁה** y si se trata de un toro o de un carnero al que el guardián **דֵּבַח וּמָכַר מְשֻׁלָּם תְּשֻׁלָּמִי אָרְבָּעָה** degolló o vendió, **דֵּבַח וּמָכַר מְשֻׁלָּם תְּשֻׁלָּמִי אָרְבָּעָה** deberá pagar el pago cuádruple o quíntuple del valor del animal. *La Guemará refuta la deducción de la Mishná:* **אָבָא בְּרַיָא רַבִּי חֵיָא בְּרַיָא אָבָא אָמַר רַבִּי יוֹחָנָן** ¿Acaso la Mishná dijo “no hay diferencia entre la ley del pago doble y la ley del pago cuádruple o quíntuple, sino...” como para deducir que la única diferencia entre esas leyes es la mencionada en la Mishná? ¿Bien sabemos que no! **מְרַבָּה קְתַנִּי**; «Supera la ley del pago doble» fue lo que **דְאָמַר רַבִּי חֵיָא בְּרַיָא אָבָא** dijo la Mishná!; **תַּנָּא וְשִׁיר** por lo que podemos decir que el Tana de esa Mishná sólo **מְרַבָּה קְתַנִּי** mencionó una diferencia y **תַּנָּא וְשִׁיר** omitió las otras. Por lo tanto, podemos decir que el guardián no remunerado que presente un alegato de robo y se descubra que mintió y que en realidad degolló al animal o que lo vendió, no deberá pagar el cuádruple o el quíntuple.

La Guemará cita otra parte de la Mishná:

שְׁמַדַּת תְּשֻׁלָּמִי כָּפֵל נוֹהֶגֶת כּוֹ «En que la ley del pago doble rige [tanto en caso de que lo robado haya sido algo que tiene vida como en caso de que lo robado haya sido algo que no tiene vida]».

La Guemará cita la fuente de esta ley:

מִנָּה הֵי מְלִי ¿De dónde se deduce esta ley de que el pago del doble rige aunque lo robado sea algo inerte? **דִּתְנִי רַבָּנָן** De lo que enseñaron nuestros Sabios en esta Baraitá: **עַל כָּל דְּבַר פֶּשַׁע** «El versículo⁹ que habla de la ley del pago doble dice: POR TODO LO QUE SE CONSIDERE UNA TRANSGRESIÓN, **כָּל** lo cual constituye una **generalización (klal)**, ya que de estas palabras se entiende que la ley del pago del doble rige sobre todos los objetos; **עַל שׁוֹר עַל חֲמוֹר עַל שֶׁה וְעַל שְׁלָמָה** y la continuación del versículo dice: BIEN SEA SOBRE UN TORO, SOBRE UN BURRO, SOBRE UN CARNERO O SOBRE UNA VESTIMENTA, **פָּרֶט** lo que constituye una **particularización (prat)**, pues la Torá está especificando sobre qué objetos rige dicha ley; **עַל כָּל אֲבֵדָה** y el final dice: SOBRE TODA PÉRDIDA, **חֲזֹר וְכָלֵל** palabras con las que el versículo **חֲזֹר וְכָלֵל** vuelve a hacer una **generalización** para abarcar todo lo robado en la ley del pago doble. **כָּלֵל וּפְרֵט וְכָלֵל אֵי אֲתָה דִּן אֲלָא כַּעֲיִן הַפְּרֵט** Y siempre que la Torá comienza haciendo una **generalización**, y enseguida hace una **particularización** y termina haciendo una **generalización**, la regla es que **חֲזֹר וְכָלֵל** no has de deducir que la ley mencionada en el versículo se aplica en todos los casos, sino

del valor del animal **עַל שׁוֹר עַל חֲמוֹר עַל שֶׁה וְעַל שְׁלָמָה** en el caso de un **עַל שׁוֹר עַל חֲמוֹר עַל שֶׁה וְעַל שְׁלָמָה** guardián no remunerado **עַל שׁוֹר עַל חֲמוֹר עַל שֶׁה וְעַל שְׁלָמָה** que aduce el **עַל שׁוֹר עַל חֲמוֹר עַל שֶׁה וְעַל שְׁלָמָה** argumento de robo por un **עַל שׁוֹר עַל חֲמוֹר עַל שֶׁה וְעַל שְׁלָמָה** ladrón, si él mismo **עַל שׁוֹר עַל חֲמוֹר עַל שֶׁה וְעַל שְׁלָמָה** degolló o vendió al animal.

אָבָא בְּרַיָא רַבִּי חֵיָא בְּרַיָא אָבָא אָמַר רַבִּי יוֹחָנָן ¿Acaso la Mishná dijo “no hay diferencia entre la ley del pago doble y la ley del pago cuádruple y quíntuple...”, **אָבָא בְּרַיָא רַבִּי חֵיָא בְּרַיָא אָבָא אָמַר רַבִּי יוֹחָנָן** דִּהְיִי דוֹקָא, **אָבָא בְּרַיָא רַבִּי חֵיָא בְּרַיָא אָבָא אָמַר רַבִּי יוֹחָנָן** como para deducir que la Mishná **אָבָא בְּרַיָא רַבִּי חֵיָא בְּרַיָא אָבָא אָמַר רַבִּי יוֹחָנָן** es precisa y que esa es la única diferencia entre las leyes mencionadas en la Mishná, y el Tana de la Mishná **אָבָא בְּרַיָא רַבִּי חֵיָא בְּרַיָא אָבָא אָמַר רַבִּי יוֹחָנָן** no dejó ninguna otra diferencia sin mencionar?

אָבָא בְּרַיָא רַבִּי חֵיָא בְּרַיָא אָבָא אָמַר רַבִּי יוֹחָנָן La Mishná simplemente **אָבָא בְּרַיָא רַבִּי חֵיָא בְּרַיָא אָבָא אָמַר רַבִּי יוֹחָנָן** dijo **אָבָא בְּרַיָא רַבִּי חֵיָא בְּרַיָא אָבָא אָמַר רַבִּי יוֹחָנָן** algunos de los **אָבָא בְּרַיָא רַבִּי חֵיָא בְּרַיָא אָבָא אָמַר רַבִּי יוֹחָנָן** casos en los que ésta, la ley del pago **אָבָא בְּרַיָא רַבִּי חֵיָא בְּרַיָא אָבָא אָמַר רַבִּי יוֹחָנָן** doble, **אָבָא בְּרַיָא רַבִּי חֵיָא בְּרַיָא אָבָא אָמַר רַבִּי יוֹחָנָן** supera a la otra, la ley del pago **אָבָא בְּרַיָא רַבִּי חֵיָא בְּרַיָא אָבָא אָמַר רַבִּי יוֹחָנָן** cuádruple o quíntuple del animal **אָבָא בְּרַיָא רַבִּי חֵיָא בְּרַיָא אָבָא אָמַר רַבִּי יוֹחָנָן** robado, **אָבָא בְּרַיָא רַבִּי חֵיָא בְּרַיָא אָבָא אָמַר רַבִּי יוֹחָנָן** y **אָבָא בְּרַיָא רַבִּי חֵיָא בְּרַיָא אָבָא אָמַר רַבִּי יוֹחָנָן** dejó sin mencionar otros casos en que una rige y la otra no.

NOTAS

⁹ POR TODO LO QUE SE CONSIDERE UNA TRANSGRESIÓN, BIEN SEA SOBRE UN TORO, SOBRE UN BURRO, SOBRE UN CARNERO, SOBRE UNA VESTIMENTA; O SOBRE TODA PÉRDIDA [...], PAGARÁ EL DOBLE A SU COMPAÑERO (*Shemot* 22:8). Este versículo habla de un guardián no remunerado que, para eximirse de la devolución de un depósito que tenía en custodia, presenta un alegato de que le fue robado y al final se descubre que miente.

únicamente en los que son similares a la particularización por tener características comunes¹⁰. En nuestro caso, es de la siguiente forma: **מִמּוֹן מִפְּרֹשׁ דְּבַר הַמְּטַלְטֵל וְגוֹפוֹ מִמּוֹן אֵף כֹּל דְּבַר** así como las particularizaciones explícitas del versículo —el toro, el burro, el carnero y la vestimenta— **son cosas transportables y tienen un valor intrínseco**¹¹, **אֵף כֹּל דְּבַר** similarmente, sobre toda cosa que sea transportable y tenga un valor intrínseco rige la ley del pago doble; **יֵצְאוּ קַרְקָעוֹת** y con ello quedan excluidos de dicha ley los terrenos, por ser inmuebles; **יֵצְאוּ עֲבָדִים שֶׁהֶקְשׁוּ לְקַרְקָעוֹת** y quedan excluidos los esclavos, porque fueron equiparados en la Torá —con un *hekesh*¹²— a los terrenos; **יֵצְאוּ שְׁטוּרוֹת** y quedan excluidos los documentos, **שֶׁאֵין גִּיּוֹפָן מִמּוֹן** que, si bien son transportables, **אֵין גִּיּוֹפָן מִמּוֹן** no tienen valor intrínseco y sólo sirven para poder cobrar la suma de dinero que aparece escrita en ellos; **יֵצְא הַקֶּדֶשׁ** y también quedaron excluidos de la ley del pago del doble los bienes del *hekdes*¹³, **רַעְהוּ כְּתִיב** pues en ese mismo versículo **עָשָׂה לְךָ** está escrito PAGARÁ EL DOBLE A SU COMPAÑERO, de lo que se deduce que si cierta persona roba un objeto del *hekdes*, sólo deberá pagar el valor del mismo, y no el doble».

La Guemará objeta:

אִי מֵהַפְּרֹשׁ דְּבַר שֶׁנִּבְלָתוֹ מְטַמָּא בְּמַגָּע וּבְמִשָּׂא Entonces, si se aplica la regla de “generalización, particularización y generalización”, deberíamos proseguir con la analogía y argüir que existe otra característica menos amplia que comparten el toro, el burro y el carnero, para limitar las características similares a las particularizaciones de la siguiente manera: **אֵף כֹּל דְּבַר שֶׁנִּבְלָתוֹ מְטַמָּא בְּמַגָּע וּבְמִשָּׂא** similarmente, sobre todo animal cuyo cadáver impurifique por medio del contacto o al cargarlo aun sin tocarlo¹⁵, **אֵף כֹּל דְּבַר שֶׁנִּבְלָתוֹ מְטַמָּא בְּמַגָּע וּבְמִשָּׂא** pero si lo robado fuera un ave, no debería regir dicha ley, pues su cadáver no impurifica por medio del contacto o al cargarlo¹⁶. *La Guemará rechaza la objeción:* **וּמִי מְצִיָּת אֲמַרְתָּ הֲכִי** ¿Acaso puedes argumentar tal cosa? **וְהָא שְׁלֵמָה כְּתִיב** Si entre las particularidades enumeradas en el versículo está escrito UNA VESTIMENTA!, y dado que una vestimenta no impurifica por medio del contacto o al cargarla, entonces el común denominador entre todas las particularidades no debe excluir a las aves de modo que no rija sobre ellas la ley del pago doble. *La Guemará aclara la objeción:* **אָמְרֵי אֲנִי בְּבַעֲלֵי חַיִּים קְאָמְרִינוּ** Dijeron los estudiantes del Bet Hamidrash: **נוֹסוֹתָם** nosotros, cuando hicimos la pregunta, nos referimos solamente a los animales sobre los que rige la ley del pago doble, de la siguiente manera: **אֵימָא בְּבַעֲלֵי חַיִּים דְּבַר שֶׁנִּבְלָתוֹ מְטַמָּא בְּמַגָּע וּבְמִשָּׂא אֵין** di, con respecto a los animales, que todo animal cuyo cadáver impurifica por medio del contacto o al cargarlo sí queda incluido en dicha ley, pues ese es el común denominador entre las particularizaciones de animales del versículo; **דְּבַר שֶׁאֵין נִבְלָתוֹ מְטַמָּא בְּמַגָּע וּבְמִשָּׂא** mientras que todo animal cuyo cadáver no impurifique por medio del contacto o al cargarlo no es incluido en dicha ley!

NOTAS

- Este método denominado *klal ufrat uklal* es uno de los trece que enseñó R. Yishmael para interpretar las leyes de la Torá. Según este método, cuando la Torá empieza estableciendo cierta ley expresándola de forma general, después específica que esa ley rige sobre ciertas particularidades, y finalmente vuelve a generalizarla, su finalidad es enseñar que la ley en cuestión es aplicable a todos los casos que compartan las mismas características que las particularizaciones mencionadas.
- Cualquier objeto que tenga valor por sí mismo (ya sea por su material o su utilidad) se considera que tiene un valor intrínseco, salvo por ejemplo un cheque, que no tiene valor por sí mismo, sino que se lo puede emplear para obtener dinero.
- Hekesh*: método para interpretar las leyes de la Torá por medio de la “equiparación”. Cuando dos temas diferentes están escritos juntos, por medio de este método se aprende que la intención de la Torá es aplicar las leyes de uno al otro y viceversa.
- Hekdes*: propiedad u objeto que una persona consagró al Templo y como resultado de ello el objeto pasa a pertenecer al Templo, y no puede utilizarse para un fin profano hasta no ser redimido.
- Con el término “cadáver” nos referimos a *nevelá*: animal que no murió por medio de una *shejitá* según la halajá.
- Esto se da en caso de que la persona alce algún objeto sobre el cual se encuentra el cadáver.
- La persona se impurifica con el cadáver de un ave únicamente cuando, al ingerir la carne del cadáver de un ave de una especie pura, ésta toca el interior de su garganta.